Acatistul Poetului Neamului ROMÂNESC
Mihai Eminescu

Dacă nu este un Sfânt în sensul strict, acest mare POET este ”**CUVÂNTĂTORUL SFINȚENIEI Neamului şi Pământului ROMÂNESC**”. Sunt şi ”**Sfinți ai Pământului**”, care nu au ”***Suprafirescul de Cer***”, ci ”**FIRESCUL Pământesc**”, ce ”concurează” cu Cerul.

Taina prin care ”**Cerul tinde să COBOARE şi să se ODIHNEASCĂ pe Pământ**”, este o *MEMORIE ancestrală*. În sensul Creştin, Pământul *nu mai este ”contrazicerea*” Cerului, ci **BISERICA** în care Cerul se ”*FACE TRUP-EUHARISTIE*”.

”SFINȚENIA Pământului” este ”**SINȚENIA FIRII Pământeşti**”, care *poate să PRIMEASCĂ şi SUPRADIMENSIUNEA* Cerului.

”SFINȚENIA Pământului” *nu este în* ”*VIRTUȚI de Cer* ”, ci în ”**VIRTUȚI de Pământ**”, ce se pot ”ÎMPLETI ” reciproc.

Dacă CERUL a fost ”*zguduit*” de ”*păcatul căderii Îngerilor*”, Pământul este şi el ”**stricat de păcatul adamic**”.

ADAM cel în sine, aşa cum l-a Creat DUMNEZEU, are ”*FIREA Pământească BUNĂ*” şi doar *păcatul i-a adăugat şi o ”parte a răului”*.

”VIRTUTEA FIRII BUNE Pământeşti” este de **altă categorie**, față de *”VIRTUTEA Suprafirească de CER”*.

Poetul Mihai Eminescu **nu este un Sfânt de Cer, ci un ”Sfânt de Pământ”.**

FIREA Pământului este **”CHEMAREA IUBIRII de CER ” de a VENI** să se *”ODIHNEASCĂ pe Pământ*”.

SFINȚENIA Pământului nu este ”transformarea în cer”, ci este *”PRIMIREA ŞI ODIHNA CERULUI pe Pământ*”.

Este o *Mare Taină* această ”ODIHNĂ a CERULUI pe Pământ”, care *este la toți Sfinții*, dar şi separat, ca *”FIREA în sine a Pământului*”.

Poetul **Mihai Eminescu** este prin excelență **”EVANGHELISTUL SFINȚENIEI Pământului**”.

”**CRUCEA SFINȚENIEI Pământului**” este o ”CRUCE a Pământului”. ”**GOLGOTA CRUCII Pământului**” *este Drumul **”INTRĂRII în ODIHNA-CASA Pământului*** ”.

Este o ”**dramă a CASEI pustiite**” şi un **RAI al ”CASEI VENIRII şi ODIHNEI celor AŞTEPTAȚI** ”.

Mihai Eminescu este ”**Sfântul dramei CASEI pustiite**” şi totodată **PROFETUL** ”***CASEI ODIHNEI ÎMPLINITE”.***

La Eminescu *nu căutăm ”Sfinţenia de CER*”, ci ”**Taina CHEMĂRII CERULUI-Luceafărului**” de a **VENI pe Pământ**.

”**DORUL Pământului**” nu este de a se RIDICA la CER, ci de a *COBORÎ CERUL pe Pământ*, ca ”**NUNTA Pământească**”, ca o ”**CINĂ de Taină Pământească**”.

”NUNTA Pământească” *nu este ”pat nupţial*”, ci ”ODIHNĂ-VESELIA CASEI Pământeşti”.

Zisul ”**Eros pământesc**” este tocmai ”**drama pământească**”, ca o ”AŞTEPTARE a VENIRII Luceafărului CERESC”.

”**IUBIREA este VENIREA şi ODIHNA**”, iar **Mireasa** este ”**DORUL**” acesteia.

DOINIREA este *CHEMAREA VENIRII Luceafărului*, este însăşi ”**IUBIREA Sfântă Pământească**”, care nu se împlineşte decât în ”**ÎNTÂLNIREA**” reciprocă.

Eminescu este ”**EVANGHELISTUL DOINIRII IUBIRII Pământeşti**” şi aşa îl putem considera ”**SFÂNTUL Pământului**”.

Aşa, şi Pământul poate ”**STA FAŢĂ către FAŢĂ cu CERUL**”, fără amestecare.

”*Patima păcătoasă*” a Pământului este mereu în ”*crucificare”* cu ”Virtutea Pământului”, şi la Eminescu este, cu prisosinţă evidenţiată aceasta. Dacă Eminescu, ca Persoană proprie, *trece el însuşi prin toate ”patimile pământului”,* tot el se zbate să iasă din această ”**subterană a iadului pământesc**”.

Viaţa lui Eminescu este ”**CRUCIFICAREA subteranei pământeşti**”, din care iese ”Biruitor şi ÎNVIAT ”.

Eminescu a ”**LUAT toată subterana Neamului Românesc**” şi a ”PURTAT-O” ca pe o ”ASEMĂNARE MESSIANICĂ”.

Eminescu este ”**Profetul Ilie ROMÂN**”, care ”**NU a MURIT**”, ci *a rămas cu ”Trupul pe Pământ*”, să ”*DOINEASCĂ*” mereu *Plânsul acestui Pământ; pustiirea CASEI Pământeşti; IUBIREA părăsită; CREDINŢA uitată; cotropirea străină; micimea pervertirii urmaşilor nedemni*.

”**CASA ROMÂNEASCĂ**” *nu poate fi niciodată fără* ”*EVANGHELIA DOINIRII* ” lui Eminescu, **Evanghelistul IOAN** al acestui Pământ şi Neam.

Eminescu este **PROFET, APOSTOL, ”OMUL cel de TAINĂ şi cel MARE al Pământului**” este ”**SFÂNTUL Pământului**”, este ”**VEŞNICUL TÂNĂR-FĂT-FRUMOS**” este **LUCEAFĂRUL, este** ”**ICONICUL pământesc**” din noi.

În acest sens, încercăm şi noi *un mic Acatist* al lui Mihai Eminescu.

Este la alegerea fiecăruia, de a-l CINSTI ca pe un ”*Sfânt pământesc*”, sau doar ca pe un ”**Om al OMENIEI ROMANEŞTI** ”.

După obişnuitul început se zice:

Condacul 1

Şi Pământul are un Chip, din care se Nasc Făpturile şi Neamurile lor, şi acestea se OGLINDESC ca STELE şi LUCEFERI pe Cerul de SUS, în care se ODIHNESC ÎMPREUNĂ, şi tu un LUCEAFĂR fiind, îți Căntăm:
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Icosul 1

Însuşi DUMNEZEU DOREŞTE să COBOARE pe Pământ şi FERICIT eşti tu, Mihai Eminescu, că "**DORUL Pământului**" l-ai avut şi **DOINITORUL** său te-ai făcut, "**LACRIMĂ de Pământ**":

Veseleşte-te, Lacrimă de Făt-Frumos;
Veseleşte-te, Lacrimă de HRISTOS;
Veseleşte-te, Lacrimă de TAINĂ;
Veseleşte-te Lacrimă de ICOANĂ;
Veseleşte-te, Lacrimă din LACRIMĂ;
Veseleşte-te, Lacrimă de VEŞNICIE;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 2-lea

LACRIMA de cer **nu este "plâns"**, ci **IUBIREA Cea Mare** cu "*DORUL de Pământ*" ce Coboară în jos, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 2-lea

O, ce Necuprins este în LACRIMA de Cer, ce LUMINĂ de LUCEAFĂR cu DORUL de Pământ, ce Chip, Chip Născut din APĂ şi din DUH, *CHIP de BOTEZUL Lui HRISTOS*:

Veseleşte-te, **LUCEAFĂRUL Românesc;**
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL acestui Pământ;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL acestui Neam;
Veseleşte-te, **Veşnicul TÂNĂR** de Taină:
Veseleşte-te, Veşnicul COBORÂTOR din cer;
Veseleşte-te, **DOR de ”DORUL SFÂNT”;**
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 3-lea

Cine este Făt-Frumos, cine este Voinicul ce se luptă cu zmeii ucigători? Este LUCEAFĂRUL de Taină COBORÂT pe Pământ, Zămislit din ”LACRIMA din ICOANĂ”, din Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 3-lea

Făt-Frumos din Lacrimă este LUCEAFĂRUL ce *nu s-a mai ”întors*” la Cer, care **a rămas pe Pământ**, şi aşa RAIUL din Nou s-a făcut:

Veseleşte-te, Taină de CHIPUL Lui HRISTOS;
Veseleşte-te, Taină de Pământean;
Veseleşte-te, Pământeanul *MINUNAT*;
Veseleşte-te, Pămănteanul ce-şi caută ”*MIREASA pierdută*”;
Veseleşte-te, cel ce o scoate de pe ”*tărâmul celălalt*”;
Veseleşte-te, **PĂMÂNTEANUL ÎMPĂRAT**;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 4-lea

Înmulțindu-se ”*vrăjmaşii zmei”*, CASA ÎMPĂRATULUI este *atacată*, Fii săi sunt luaţi *în robie*, hotarele se ”*rup*”, străinii *năvălesc* şi ”***PLÂNSUL***” ***se iveşte***, în locul de: **ALILUIA!**

Icosul al 4-lea

Ca odinioară *Profetul Ieremia*, şi tu, Eminescu,

”**<u>PLÂNSUL robiei noastre te-ai făcut</u>**, care **adânc** s-a *săpat* şi a intrat până în *Codrii cei mari şi pe Munții* cei înalți, cu **<u>DOINIREA-CUVÂNTUL de Pământ</u>**:

Veseleşte-te, DOINIRE de **DOR DUMNEZEIESC**;
Veseleşte-te, DOINIRE de *Dor Pământesc*;
Veseleşte-te, DOINIRE de **Sfântă CHEMARE**;
Veseleşte-te, DOINIRE de IUBIRE;
Veseleste-te, şi **<u>DOINIREA cea de ”jale</u>**”;
Veseleşte-te, DOINIREA, ”**<u>EVANGHELIA Pământească</u>**”;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 5-lea

Naşterea **din** ”**LACRIMA**” ICOANEI MAICII DOMNULUI este CHIPUL IUBIRII DUMNEZEIEŞTI coborâte pe Pământ, care se face ”***FIUL-LUCEAFĂRUL-Făt-Frumos-Voinicul***”, ***IZBĂVITORUL*** de zmeii cei ucigători, în Căntarea de : **ALILUIA!**

Icosul al 5-lea

PLÂNGE MAICA DOMNULUI când ”*<u>lumea se pustieşte</u>*” când FIUL DUMNEZEIESC *<u>nu mai este PRIMIT pe Pământ</u>*, şi din ”*LACRIMILE de Taină*”, <u>Luceferi şi Stele se Nasc</u>:

Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL MAICII DOMNULUI;
Vesleşte-te, LUCEAFĂRUL **<u>cel ”Născut din LACRIMĂ</u>**”;
Veseleşte-te, Luceafărul Făt-Frumos;
Veseleşte-te, Luceafărul cu INIMA IUBIRII;
Veseleşte-te, Luceafărul cu”DORUL de Taină”;
Veseleşte-te, **<u>LUCEAFĂRUL ce s-a ”făcut Pământean</u>**”;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 6-lea

”DOR DUMNEZEIESC” este ”**VEŞNICA IUBIRE”**, pe care DUMNEZEU o REVARSĂ în Făpturile Sale, şi ”**<u>MINUNAT” este apoi</u>** şi ”**Dorul Lumii**” cu Chipul ”***Iubirii Lumii*** ”, în Cântarea de : **ALILUIA!**

Icosul al 6-lea

Este şi o ”**Iubire Curată şi Sfântă a Lumii**”, care se *ÎNCHINĂ ca ”DAR*” ALTARULUI DUMNEZEIESC, şi aşa se face ”**BISERICA-ÎNTÂLNIREA în ICOANĂ**”;

Veseleşte-te, *Iubirea ÎNTREAGĂ a Lumii;*
Veseleşte-te, ”DORUL Întreg” pentru ALTARUL Lui HRISTOS;
Veseleşte-te, DOR DUMNEZEIESC şi DOR de Făptură în ”**CĂUTARE”;**
Veseleşte-te, DOINIREA, *Cântarea ”EVANGHELIEI Lumii*”;
Veseleşte-te, **DOINIREA, ”DORUL de pe CRUCEA Lumii**”;
Veseleşte-te, DOINIREA, ”***hotarul dintre ”VEŞNICII”***;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

CONDACUL al 7-lea

Vremelnicia lumii *a întunecat ”Cerul Înstelat”* şi zmeii ucigători s-au înmulţit, şi ”**şarpele cu douăsprezece capete**” s-a născut, şi *LUCEAFĂRUL Lumii este mereu CHEMAT* în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 7-lea

VINO, LUCEAFĂR Blând, şi **APĂRĂ pe ”FECIOARA Lumii**” de ”balaurul cu douăsprezece capete”, pe care o pândeşte necontenit, să o ”**fure**” pentru ”lumea lui întunecată”:

Veseleşte-te, Nădejdea MÂNTUIRII;
Veseleşte-te, *Nădejdea lui HRISTOS*;
Veseleşte-te, Nădejdea-Sabia de FOC;
Veseleşte-te, Nădejdea-Braţul cel TARE;
Veseleşte-te, Nădejdea cea De-a pururea peste Lume;
Veseleşte-te, **NĂDEJDEA-LUCEAFĂRUL ÎNTRUPAT**;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 8-lea

Dezamăgit, adesea ”*<u>singur şi părăsit</u>*” rămâneai, dar ”**DORUL Sfânt de LUCEAFĂR**” era mai **<u>TARE</u>** decât toate, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 8-lea

”**<u>GLASUL de Taină al DOINIRII</u>**” aşa s-a NĂSCUT. *Izvor* de ”**<u>LUMINĂ de Pământ</u>**”, din ”*stâncă a ieşit*”:

Veseleşte-te, *CUVÂNTUL ce se ”face Lume*”;
Veseleşte-te, CUVÂNTUL**-LUMINA Dintru-nceput;**
Veseleşte-te, CUVÂNTUL din Care <u>Pământul s-a plămădit</u>;
Veseleşte-te, CUVÂNTUL, INIMA Lumii;
Veseleşte-te, CUVÂNTUL, ”SÂNGELE de Taină”;
Veseleşte-te, CUVÂNTUL-LUCEAFĂRUL ce **<u>VEŞNIC se ”face TRUP</u>**”;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 9-lea

”**<u>Iubirea de Pământ</u>**” se *<u>Naşte din”LACRIMA de CER</u>*” ca ”**<u>LUCEAFĂR</u>**” şi aşa, ”**<u>DOINIREA-CUVÂNTUL SFÂNT al Lumii</u>**”, ”**<u>CARTEA Vieții lumii</u>**”, o **<u>SCRIE</u>**.

Icosul al 9-lea

DOINIREA de CER şi de Pământ **mereu ne CHEAMĂ** şi *ÎNTÂLNIREA de Taină* o doresc şi în Chipuri de Lumini Strălucesc:

Veseleşte-te, CHEMAREA din VEŞNICIE;
Veseleşte-te, CHEMAREA **ce se** ”**face CHIP**”;
Veseleste-te, CHEMAREA, Glasul IUBIRII;
Veseleşte-te, CHEMAREA, ”Cel mai DORIT ”;
Veseleşte-te, CHEMAREA, *trecerea ”peste hotar”*;
Veseleşte-te, CHEMAREA, ARIPILE necontenitului ZBOR;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 10-lea

LUCEAFĂRUL este **CHIPUL de Taină al lui HRISTOS** Dăruit Făpturii, ”DOR de CER şi Dor Pământesc” ce **De-a pururi ÎMPREUNĂ** sunt şi care se ***ÎNTÂLNESC pe ALTARUL IUBIRII,*** în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 10-lea

IUBIREA niciodată nu se poate ”ucide” şi orice ”**înstrăinare**” în **DOINIREA de Jale** se face, DOINIREA cu LACRIMI de FOC şi plâns, **cu ”*blestem amarnic şi greu***”:

Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL IUBIRII acestui PĂMÂNT;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL DOINIRII sale Sfinte;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL şi de BUCURIE şi de Jale;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL şi de ***BINECUVÂNTARE şi de ”blestem***”;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL, cel *CRUCIFICAT şi ÎNVIAT*;
Veseleşte-te, LUCEAFĂRUL ce De-a pururi ”COBOARĂ şi URCĂ”;
Veseleşte-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 11-lea

EMINESCU, NUMELE de ICOANĂ al DOINIRII ROMÂNEŞTI, în Codrii, la Izvoare, la răspântii, pe Munţi, în mijlocul lumii, la Porţi de BISERICI, *DE-A PURUREA Te ARĂŢI* ca Făt- Frumos şi LUCEAFĂR, dar *şi ca ”fulger şi blestem*” pentru duşmanii cei răi şi aşa, şi noi Cântăm: ALILUIA!
(Acest condac se repetă de trei ori.)
Se citeşte apoi din nou **Icosul 1.**

(Acatistier-Sinaxar. Sfinţii Români, II, Ianuarie-August, Colecţia Isihasm, 2000, Tipărită cu Binecuvântarea Înalt Preasfinţitului SERAFIM, Mitropolitul Germaniei, Ediţie Îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie Gheorghe şi Fratele Vasile Dragoş Pârvu, Editura ”Conphys”, Rm. Vâlcea, p. 199-208**).**
Acest Acatistier ar fi bine să fie de găsit spre cumpărare la toate bisericile româneşti ortodoxe, greco-catolice şi catolice (nota expeditorului).